

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci navrhovatelky **ENERGY Čenkov s. r. o.**, se sídlem Písek, Pražská 467, zastoupené JUDr. Janem Brožem, Ph.D., advokátem se sídlem Pardubice, Teplého 2786, proti odpůrci **městu Písek**, se sídlem Písek, Velké náměstí 114, za účasti osob: I) Mgr. J. B., II) Mgr. J. B., III) Mgr. A. B., IV) L. B., V) O. B., VI) Ing. L. B., VII) K. B., VIII) Bc. Z. K., IX) Mgr. Bc. L. K., X) L. Š., XI) E. Š., XII) L. Š., XIII) M. Š., XIV) H. Š., XV) P. T., DiS., XVI) Ing. M. T., a XVII) H. U., všechny osoby zúčastněné na řízení zastoupeny Mgr. Květoslavou Křenkovou, advokátkou se sídlem Písek, Fráni Šrámka 136, v řízení o kasačních stížnostech odpůrce a osoby zúčastněné na řízení XV) proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 10. 2024, č. j. 63 A 23/2024 - 147,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Českých Budějovicích shora označeným rozsudkem zrušil opatření obecné povahy – Změnu č. 9 územního plánu města Písek (dále jen „změna ÚP“), přijaté usnesením zastupitelstva města Písek ze dne 4. 4. 2024, č. j. 55/24, a to v rozsahu pozemků parc. č. XA a XB v k. ú. P. (dále také jako „plocha“), kde dni právní moci napadeného rozsudku.

[2] Proti tomuto rozsudku podali odpůrce a osoba zúčastněná na řízení XV) kasační stížnosti. Odpůrce v kasační stížnosti ze dne 8. 11. 2024 navrhl, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Uvedl, že změnou ÚP byla v ploše označené *P.10* (do této plochy náleží oba výše zmiňované pozemky – pozn. NSS) stanovena výšková regulace na tři nadzemní podlaží, a to vzhledem k okolní zástavbě, kterou tvoří především rodinné domy. V současné době jsou u Městského úřadu Písek, odboru výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“), vedena správní řízení, která se plochy *P.10* přímo dotýkají. Dne 4. 4. 2024 vydal stavební úřad územní rozhodnutí č. j. MUPI/2024/21121/Ším, kterým umístil stavební záměr „*Novostavba bytového domu Rezidence V., parkoviště, zpevněné plochy,*

zabradní a sadové úpravy, oplocení, připojení na komunikaci N. a připojení bytového domu na síť technické infrastruktury“ právě v této ploše. Územní rozhodnutí bylo následně napadeno odvoláním. Na návrh navrhovatelky bylo odvolací řízení přerušeno, a to do pravomocného skončení soudního řízení vedeného u krajského soudu pod sp. zn. 63 A 23/2024 (nyní kasační stížností napadený rozsudek). Jelikož krajský soud zrušil regulaci plochy P.10., nejsou nyní v platnosti žádná výšková omezení pro tuto plochu. Pokud odvolací orgán zamítne odvolání proti územnímu rozhodnutí, bude moci navrhovatelka v ploše P.10. umístit zamýšlený bytový dům o čtyřech nadzemních podlažích a pátém ustoupeném podlaží. Po povolení záměru by pak navrhovatelka mohla přistoupit také k realizaci stavby. Pokud by byl napadený rozsudek zrušen a v mezidobí by navrhovatelka začala na pozemcích stavět budovu o pěti nadzemních podlažích, došlo by k výrazné újmě na straně odpůrce (zejména do jeho práva na výkon samosprávy), neboť by již nebylo možné navrátit využití plochy P.10 do původního stavu. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by naopak navrhovatelce nevznikla žádná výraznější újma, pouze by byly odloženy právní účinky napadeného rozsudku a případného rozhodnutí o umístění stavby a dalších navazujících rozhodnutí. Spor o způsob využití plochy P.10 se vede již od roku 2016, a proto se odpůrci jeví méně závažný zásah spočívající v odložení právních účinků napadeného rozsudku než nevratně rozhodnout o umístění bytového domu. Rovněž si odpůrce není vědom, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem

[3] Navrhovatelka s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Odpůrcem tvrzený zásah do práva na místní samosprávu nepředstavuje dle jejího názoru dostatečně konkrétní újmu, která by odpůrci nepřiznáním odkladného účinku mohla vzniknout. Odpůrce nijak konkrétně netvrdil, proč by eventuelní výstavbou bytového domu byla způsobena újma, natožpak značná a nenapravitelná. Omezil se pouze na obecná prohlášení o hypotetickém zásahu do práva na samosprávu. Rovněž odpůrce netvrdil vznik nepoměrně větší újmy na jeho straně než na straně navrhovatelky. Naopak, navrhovatelka vede územní řízení již téměř 10 let, a proto již není možné nadále odkládat právní účinky napadeného rozsudku. Pokud by byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, bylo by neúměrně zasaženo do vlastnického práva stěžovatelky a jejího práva na podnikání. Dalším negativním důsledkem by bylo uplynutí platnosti podkladů, jenž byly doloženy k žádosti o vydání územního rozhodnutí; ty by byla navrhovatelka povinna opětovně obstarat a nést náklady za jejich zajištění.

[4] Osoby zúčastněné na řízení vyjádřily souhlas s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Mají za to, že přiznání odkladného účinku nebude mít faktický vliv na realizaci záměru navrhovatelky.

[5] Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako

pokračování

celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem (toto ustanovení se užije přiměřeně v řízení o kasační stížnosti - viz § 107 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku tedy reflektuje na jedné straně hledisko veřejného zájmu, při současném porovnání újmy stěžovatele (nebude-li odkladný účinek přiznán), s možnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám (bude-li odkladný účinek přiznán), jako hledisko druhé. K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li stěžovatel, že jeho újma, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, by byla nepoměrně větší oproti případné újmě jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno, a současně teprve poté, co vyloučí kolizi odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[7] Důvody existence nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální a jsou také závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy řešené věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.

[8] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného (odpůrce) bude na místě tehdy, bude-li „podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám, a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Žalovaný správní orgán musí stejně jako žalobce újmu tvrdit a osvědčit, tj. vysvětlit, v čem újma a její intenzita spočívá“ (viz usnesení rozšířeného senátu tohoto soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit závěru, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem žalovaný (odpůrce) obává, by pro něj byl zásadním zásahem, kterým by byl důležitý veřejný zájem skutečně ohrožen.

[9] Odpůrce svůj návrh odůvodnil tím, že pokud by nebyl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, mohlo by dojít k umístění stavby bytového domu o pěti nadzemních podlažích (vydáním pravomocného územního rozhodnutí), a tento záměr by mohl být také následně (po vydání stavebního povolení) realizován. Stavebním záměrem by došlo k nenapravitelnému zásahu do předmětné plochy, neboť krajským soudem zrušená část změny územního plánu zde regulovala výšku staveb na tři nadzemní podlaží. Naproti tomu navrhovatelka svou újmu spatřovala v dalším odložení realizace záměru, který by pro ni znamenal značnou finanční ztrátu a komplikace spojené s obstaráváním aktuálních podkladů.

[10] Z návrhu odpůrce je zřejmé, že tvrzenou újmu spatřuje v možném zásahu spočívajícím v umístění bytového domu v posuzované ploše a jeho následnou realizaci, která by byla již nevratná. Absentuje zde ovšem dostatečné specifikování konkrétní újmy, která tímto „zásahem“ vznikne (vyjma obecně deklarovaného zásahu do práva na samosprávu). V předmětné ploše bylo i zrušenou částí změny ÚP možné umístit bytový dům, jen o menším počtu nadzemních pater. Nelze souhlasit s názorem, že jakýkoliv zásah do dané plochy by znamenal nenapravitelnou újmu, neboť i zrušená změna ÚP jistý zásah (umístěním bytového domu) dovoľovala. Nejvyšší správní soud má proto za to, že odpůrce neuvedl dostatečně konkrétní újmu, která by mu nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti mohla vzniknout.

[11] Na straně druhé navrhovatelka svou hypotetickou újmu spočívající v přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dostatečně specifikovala. Pokud by Nejvyšší správní soud vyhověl žádosti odpůrce a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek, bylo by nepochybně zasaženo do vlastnického práva navrhovatelky a také do jejího práva na podnikání, které by bylo ohroženo jistou finanční ztrátou.

[12] Nejvyšší správní soud nesouhlasí ani s tvrzením odpůrce, že odložení právních účinků napadeného rozsudku je méně závažným zásahem, než (v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti) nevratně rozhodnout o umístění bytového domu. Posouzení umístění bytového domu není předmětem tohoto řízení. Zrušení části ÚP přitom automaticky neznamená, že bude pro stavbu vydáno územní rozhodnutí. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že posouzení souladu navrhované stavby s územně plánovací dokumentací je jen prvním z kroků směřujících k realizaci stavebního záměru. Odpůrce i osoby zúčastněné na řízení se mohou proti výstavbě bytového domu bránit v dalších navazujících řízeních, a to jak v dosud nepravomocném územním řízení, tak i v případném stavebním řízení. Pokud by Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou (čímž by byl odklizen rozsudek rušící řešenou část ÚP), bylo by poté nepochybně možné využít také prostředků přezkumného řízení ve vztahu k rozhodnutím, která by byla případně ve věci stavebního záměru navrhovatelky v mezidobí vydána.

[13] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že odpůrce nesplnil první z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy neprokázal, že by výkon kasační stížností napadeného rozsudku krajského soudu mohl pro odpůrce a osoby zúčastněné na řízení znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Tím spíše to platí při zohlednění zdejším soudem opakovaně vysloveného závěru, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané žalovaným (odpůrcem) je s ohledem na jeho postavení v systému veřejné správy vyhrazeno jen *ojedinělým případům* (srov. například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2015, č. j. 6 Ads 228/2015-36, ve spojení s usnesením rozšířeného senátu tohoto soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud proto návrh odpůrce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

pokračování

[14] Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 2. ledna 2025

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu